

פסחים מז

רבה	רב חסדא	
אינו לוקה	לוקה	האופה מיום טוב לחול
אמרינן הואיל	לא אמרינן הואיל ומיקלעי ליה אורחים חזי ליה	הטעם

עוד קושי על רב חסדא : איתיביה :

לחם הפנים נאכל

לתשעה	כדרכו - לתשעה, נאפה בערב שבת - נאכל בשבת לתשעה
לעשרה	חל יום טוב להיות בערב שבת - נאכל לשבת לעשרה
ולאחד עשר	שני ימים טובים של ראש השנה - נאכל לשבת לאחד עשר, לפי שאינו דוחה לא את השבת ולא את היום טוב

ואי אמרת צורכי שבת נעשין ביום טוב אמאי לא דחי יום טוב?

תירוץ : אמר ליה : שבות קרובה - התירו, שבות רחוקה - לא התירו.

קושי : ולרבן שמעון בן גמליאל, דאמר משום רבי שמעון בן הסגן : דוחה את יום טוב, ואינו דוחה את יום צום, מאי איכא למימר?

תירוץ : בהא פליגי ; מר סבר : שבות קרובה התירו, שבות רחוקה לא התירו. ומר סבר : שבות רחוקה נמי התירו.

תנא קמא - אינו נאפה ביום טוב	ר' שמעון בן הסגן - נאפה ביום טוב
שבות קרובה התירו, שבות רחוקה לא התירו	שבות רחוקה נמי התירו

עוד קושי נגד רב חסדא : מתיב רב מרי :

שתי הלחם אינן נאכלות

לא פחות משנים	נאפות ערב יום טוב - נאכלות ליום טוב לשנים
ולא יותר על שלשה	חל יום טוב להיות אחר השבת - נאכלות ליום טוב לשלשה, לפי שאינה דוחה לא את השבת ולא את היום טוב

ואי אמרת צורכי שבת נעשין ביום טוב, השתא דשבת ביום טוב שרי - דיום טוב ביום טוב מיבעיא?

תירוץ : שאני התם, דאמר קרא **לכס** לכס ולא לגבוה.

קושי : ולרבן שמעון בן גמליאל, דאמר משום רבי שמעון בן הסגן דוחה את יום טוב מאי איכא למימר?

תירוץ : סבר לה כאבא שאול, דאמר : **לכס** - לכס ולא לנכרים.

קושי על רבה : שלח ליה רב חסדא לרבה ביד רב אחא בר רב הונא : מי אמרינן הואיל, והא תנן : **יש**

חורש תלם אחד וחייבין עליה משום שמונה לאוין :

1	החורש בשור וחמור	לא תחרוש בשור וכחמור יחדו
2	והן מוקדשים - השור - קדשי מזבח	לא תעבד פסחא פסחא שורק
3	והן מוקדשים - החמור - קדשי בדק הבית	מעילה בהקדש
4	וכלאים בכרם	לא תפרע כרמך כלאים
5	ושביעית	וכפשה הפסיעית... שפך לא תפרע
6	ביום טוב	לא תאכיל עבדך לא תעש
7	כהן אבית הטומאה	לעבד לא יטא
8	נזיר אבית הטומאה	על עבד נת לא יבוא

ואי אמרינן הואיל - אחרישה לא ליחייב הואיל וחזי לכיסוי דם ציפור!

תירוץ 1-רב פפא בר שמואל	תירוץ 2	תירוץ 3
באבנים מקורזלות	בצונמא	בטינא
ראויות לכותשן!	צונמא בר זריעה?	וטינא בר זריעה הוא?
וכתישה ביום טוב מי שרי?	צונמא מלמעלה, ועפר תיחוח מלמטה	במתונתא
ראויות לכותשן כלאחר יד	ותיפוק ליה משום עפר תיחוח!	

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

קושי על רבה : איתיביה אביי :
 המבשל גיד הנשה בחלב ביום טוב ואוכלו, לוקה חמש :

1	מבשל גיד ביום טוב	בישול
2	אוכל גיד	אכילה
3	מבשל בשר בחלב	בישול
4	אוכל בשר בחלב	אכילה
5	הבערה	בישול

ואי אמרינן הואיל - אהבערה לא ליחייב, הואיל דחזי ליה לצרכו!
 תירוץ 1 : אמר ליה : אפיק הבערה ועייל גיד הנשה של נבילה.

קושי : והתני רבי חייא : לוקין שתים על אכילתו ושלש על בישולו, ואי איתא : שלש על אכילתו מיבעי ליה!

תירוץ 2 : לא : אפיק הבערה ועייל עצי מוקצה.

קושי : ומוקצה דאורייתא הוא?

תירוץ : אמר ליה : אין, דכתיב ופיה כיום הששי והכית את אפר יפוא, ואזהרתה מהכא

- נאא תעשה כל נאאכה.

קושי : אמר ליה : והא את הוא דאמרת ; בעאי מיניה מרב חסדא, ואמרי לה בעאי מיניה מרב הונא : הביא שה מאפר ושחטו תמיד ביום טוב מהו? ואת אמרת לן, עלה :

שה	ולא הבכור
אחת	ולא מעשר
מן הצאן	ולא הפלגס
מן המאיתים	ממותר שתי מאות שנשתיירו בבור. מכאן לערלה שבטילה במאיתים.
ממקד ישראל	מן המותר לישראל מכאן אמרו : אין מביאין נסכין מן הטבל יכול לא יביא מן המוקצה, אמרת : מה טבל מיוחד שאיסור גופו גרם לו - אף כל שאיסור גופו גרם לו, יצא מוקצה שאין איסור גופו גרם לו, אלא איסור דבר אחר גרם לו

ואי אמרת איסור מוקצה דאורייתא - מה לי איסור גופו מה לי איסור דבר אחר?
 עוד קושי : ועוד : הא את הוא דאמרת : חילוק מלאכות לשבת ואין חילוק מלאכות ליום טוב.

